

HARRAN ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ
HARRAN UNIVERSITY FACULTY OF THEOLOGY

ULUSLARARASI
MEVLÂNA VE MEVLEVÎLİK
SEMPOZYUMU

INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON MAWLANA JALAL AL-DIN RUMI
AND MAWLAWISM

Mevlâna Celaleddin Rumi'nin 800. doğum yıldönümü anısına

BİLDİRİLER
II

26–28 EKİM 2007

ŞANLIURFA

ULUSLARARASI MEVLANA VE MEVLEVİLİK SEMPOZYUMU BİLDİRİLERİ-II**ISBN**

978-605-89998-2-4

Düzenleyen Kuruluşlar

Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
Şanlıurfa Mevlevihanesi Yaşatma ve Kültür Derneği

Editörler

Prof. Dr. Abdurrahman ELMALI
Prof. Dr. Ali BAKKAL

Düzenleme Kurulu

Başkan: Prof. Dr. Abdurrahman ELMALI

Sekreteryası: Dr. Hüseyin KURT

Prof. Dr. Ali BAKKAL, Prof. Dr. Musa Kazım YILMAZ, Prof. Dr. Adnan DEMİRCAN, Prof. Dr. Yusuf Ziya KESKİN, Doç. Dr. Murat AKGÜNDÜZ, Yrd. Doç. Dr. Cüneyt GÖKÇE, Yrd. Doç. Dr. Harun ŞAHİN, Yrd. Doç. Dr. İ. Hakkı İNAL, Yrd. Doç. Dr. Yasin KAHYAOĞLU, Yrd. Doç. Dr. Ahmet ASLAN, Dr. Celil ABUZER, Dr. Halil ÖZCAN, Dr. Kadir PAKSOY, Dr. Veysel KASAR, Dr. Vehbi ŞAHİNALP, Okt. Kadir ALPEREN, Okt. Abdülkadir AYDIN, Okt. Mehmet OYMAK

Bilim ve Danışma Kurulu

Prof. Dr. İbrahim DÜZEN
Prof. Dr. Ethem CEBECİOĞLU
Prof. Dr. Osman TÜRER
Prof. Dr. Mustafa KARA
Prof. Dr. Abdullah ÖZBEK
Prof. Dr. Abdülhakim YÜCE
Prof. Dr. İsmail YAKIT
Prof. Dr. Ali BAKKAL
Prof. Dr. Musa Kazım YILMAZ
Prof. Dr. Adnan DEMİRCAN

Dizgi-Tasarım

Arş. Gör. Dr. Hüseyin KURT
Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Grafik Tasarım

Öğr. Gör. Haldun ÖZBUDUN
Harran Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi

Adres

Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, Osmanbey Kampüsü/ Şanlıurfa

ÇANKIRI MEVLEVÎHÂNESİ

Dr. Fahrettin COŞGUNER*

Der medâris tâlib-i 'ilmî ki nîst

Der sevâmi' tâlib-i bilmi' ki nîst!

(Medreselerden ilim, dergahlardan da hilm talep etmeyen kimse yoktur.)

Mevlânâ'nın 800. doğum yılı münasebetiyle Türkiye, İran ve Afganistan'ın girişimleri sonucunda 2007 yılının UNESCO tarafından "Mevlânâ Yılı" olarak ilan edilmesini oldukça anlamlı ve takdire şayan buluyoruz. Bu büyük İslam düşünürünün insanlığa çizmiş olduğu aydınlık yolun değeri, içinde bulunduğumuz bu dönemde ve gelişen olaylar karşısında her geçen gün daha da artmaktadır. Günümüz dünyası, Mevlânâ'nın kuşatıcı ve evrensel fikirlerine her geçen gün daha fazla ihtiyaç duymaktadır.

Büyük İslam düşünürü Hz. Mevlânâ'nın açmış olduğu ufku yüzyıllardan beri sürdürülen gelen en etkin mahfiller "mevlevîhâneler" olmuştur. Mevlânâ'nın vefatından sonra dünyanın dört bir yanına hızla yayılan mevlevîhâneler Saraybosna'dan Halep'e, Kahire'den Lefkoşa'ya kadar üç kıtada açılmış ve büyük hizmetler görmüşlerdir. Mevlevîhâne tabiri genel bir isimlendirme olup Mevlevî ayinlerinin yapıldığı, iâşe ve ibâtesinin temin edildiği tarikat yapıları olarak anlaşılabilir. Bu yerler, buldukları bölgelerde sadece dinî birer merkez olmakla kalmamış, eğitim, sosyal, kültürel, sağlık, edebiyat, ekonomi ve gerektiğinde vatan savunması gibi çok çeşitli alanlarda büyük hizmetlerde bulunmuşlardır.

Prof. Dr. Nuri Köstüklü'nün hazırladığı "Vatan Savunmasında Mevlevîhâneler" adlı eserde Mevlânâ Müzesi Arşivinde bulunan 70 numaralı zarfın, Abdülbaki Gölpinarlı'nın tanıttığı gibi sadece Çankırı Mevlevîhânesi'nin arazi, aşar ve icar meselelerine ait resmî muamelat evrakı olmadığını, bu vesikalarda aynı zamanda Çankırı Mevlevîhânesi'nin Balkan Harbi için maddî, manevî yardımlarıyla alakalı pek çok yazışmanın olduğunu da söylemektedir.² Merkezin 12 Kasım tarihiyle dergâhlara gönderilen genelgesi doğrultusunda 20 Kasım'da bir yardım defteri açarak ilk harekete geçen Çankırı Mevlevîhânesi şeyhi Hasib Dede olmuştur.³ Hasib Dede'nin toplamış olduğu ve toplamı 427 kuruluş olan maddî bağışların listesi de mevcuttur.⁴ Buradan anlaşıldığına göre Mevlevîhânelerin vatan savunmasında da çok önemli katkıları olmuştur. 1912-13 Balkan Savaşı yıllarında Mevlevîler çok önemli faaliyetler göstermiş, kimileri hastane açmış, kimileri de yardımları toplayıp dağıtma görevini yerine getirmişlerdir.⁵

I. Dünya Savaşı'nda da Mücâhidîn-i Mevlevîyye alayı teşkil edilmiş Veled Çelebi'nin kumandası altında Konya-Halep üzerinden Şam'a oradan da Filistin cephesine gitmişlerdir.⁶ Şeyh Hasib Dede de

* Kırıkkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, fcosguner@hotmail.com

¹ Mesnevi-i Ma'nevî, 6. defter, 1368. beyt.

² Nuri Köstüklü, Vatan Savunmasında Mevlevîhâneler, Çizgi Kitabevi, Konya, 2005, s. 5.

³ Nuri Köstüklü, age., s. 34-35.

⁴ Ferudun Ata, Çankırı Mevlevîhânesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Danışman; Yard. Doç. Dr. Yusuf Küçükdağ, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1995, s. 156-158.

⁵ Caner Arabacı, Balkan Harpleri Sırasında Mevlevîhâneler, S.Ü. II. Milletlerarası Osmanlı Devletinde Mevlevîhâneler Kongresi, Konya, 14-15 Aralık 1993.

⁶ Nejat Göyünç, Osmanlı Devletinde Mevlevîler, Belleten, LV, S. 213, Ankara, Ağustos 1991.

beraberindeki 33 gönüllü ile Mücâhidin-i Mevlevîyye alayına katılmıştır.¹

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından “Türkiye Mevlevîhâneleri”² adlı eserde 6’sı mazide kalmış toplam 37 mevlevîhânedен; yine aynı kurumun yayınladığı “Dünya Mevlevîhâneleri”³ adlı kitapta da 14 mevlevîhânedен resimleriyle birlikte ayrıntılı olarak bahsedilmektedir. Barihüda Tanrıkorur mevlevîhânelerin sayısının tekkeler kapandığı zaman 300 civarında olduğunu ifade ederek bunlardan 129 mevlevîhânenin isimlerini liste halinde vermiştir.⁴ Elbette ki bu rakamlar bu gün itibarıyla kesin olarak varlıklarını belirlenebilen mevlevîhânelerdir. Yoksa her bir yerleşim yerinde o bölgenin manevî atmosferini ayakta tutan mevlevîhânelerin olması kuvvetle muhtemeldir.

Çankırı Mevlevîhânesi de “Türkiye Mevlevîhâneleri” adlı eserde layık olduğu yeri almıştır: Bu eserde Çankırı Mevlevîhânesi için şu ifadeler kullanılmıştır: “Taş Mescid ve Şifahâne olarak da bilinen XIII. yüzyıl Selçuklu yapısını da içine alan bir yapılar topluluğundan oluşmaktadır. Atabey Celâleddin Ferruh 1235’ten sonra bu Şifahâne’yi yaptırmıştır. Ortada kubbesi ve bu bölüme iki eyvan açılmaktadır. Taş kapı üzerindeki yılan kabartması yapının Darüşşifa olduğunu gösteriyor. Ancak bu kabartmanın aslı günümüzde kaybolmuş, aslına uygun olarak yenisi yapıp yerine konulmuştur. (Resim 6)

Araştırmalar bu yapıyı Çankırı Mevlevîhânesi’nin bir parçası olarak gösteriyor. Ancak tarihî belgeler XVIII. yüzyıldan eskiye gitmiyor. 1912 yılında şeyh olan Hasib Dede’nin yaptırdığı onanın keşif raporundan Mevlevîhâne’nin bölümlerini öğrenebiliyoruz. Semâhâne, derviş hücreleri, türbe, matbah, ayrıca fırın, ziyaretçi hücreleri ve şadırvan yapılmasını istiyor. Günümüzde sadece şifahâne/mescid Çankırı Mevlevîhânesi’nin hatıralarını taşıyor.” Bu açıklamalardan başka adı geçen eserde Mevlevîhâne’nin çeşitli açılardan çekilmiş 7 adet de fotoğrafı bulunmaktadır.⁵

Çankırı Mevlevîhânesi’nin 1892-1893 (308-309) yıllarına ait tamirat defteri de elimizde mevcuttur. Bu defterde tamirat esnasında çalışan usta ve amelelere ödenen ücretler, harcanan malzemeler en ince ayrıntısına kadar kayıtlara geçirilmiştir.⁶

Ülker Erke Hanımefendi “Âlem Dönüyor” adlı eserinde Mevlevîhânelerin XVIII. ve XIX. yüzyıllarda büyük tamiratlar ve yenilikler geçirdiklerini, ikinci kez tekrar kurulduklarını söyleyerek Çankırı ve Urfa Mevlevîhânelerini de bunların arasında saymaktadır.⁷ Yine aynı eserde Türkiye ve Dünya mevlevîhânelerinin minyatürlerini verirken Çankırı Mevlevîhânesi’nin minyatürünü de göstermektedir.⁸ (Resim 10)

Ahmet Kemal Üçok’un 1949’da bastırıldığı “Çankırı Coğrafyası” adlı kitabında⁹ 1892’de şifahâne/mescid’e eklenen ancak günümüzde mevcut olmayan bir semâhâne’nin resmi de bulunmaktadır.¹⁰ (Resim 3) Bu kısmın yapım tarihi bilinmemekle birlikte bu resmin varlığından yapının Mevlevîhâne olarak kullanıldığını, semâhâne bölümünün son dönemlere kadar var olduğunu anlayabiliyoruz.

Selçuklu Devleti hükümdarlarından Alaaddin Keykubat (1220-1237), Çankırı’ya atabek olarak

¹ Nuri Köstüklü, age., s. 91.

² Ahmet Kuş, İbrahim Dıvarcı, Feyzi Şimşek, Türkiye Mevlevîhâneleri Fotoğraf Albümü, T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Konya, 2005.

³ Haşim Karpuz, Feyzi Şimşek, Ahmet Kuş, İbrahim Dıvarcı, Dünya Mevlevîhâneleri Fotoğraf Albümü, T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Konya, 2006.

⁴ Ş. Barihüda Tanrıkorur, Diğer Mevlevîhânelerin Listesi, Konya’dan Dünya’ya Mevlânâ ve Mevlevilik, Ed. Nuri Şimşekler, Karatay Belediyesi Yay., Konya, 2002, s. 237-246.

⁵ Ahmet Kuş, İbrahim Dıvarcı, Feyzi Şimşek, age., s. 123-130.

⁶ Yüksel Arslan, Kengiri Mevlevîhânesi Sene 1892-1893 (308-309) Tamirat Defteri, Çankırı Araştırmaları Dergisi, Dr. Rıfki Kamil Urgan Çankırı Araştırmaları Merkezi Yay., S. 1, Yıl 1, Ağustos 2006, s. 67-121.

⁷ A. Ülker Erke, Âlem Dönüyor Minyatürlerle Mevlevîhâneler, Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yay., İstanbul, 2006, s. 34.

⁸ A. Ülker Erke, age., s. 61.

⁹ Piyasada mevcudu bulunmayan bu kitap Prof. Dr. Ali Birinci Bey’in editörlüğünde tekrar bastırılmıştır.

¹⁰ Ahmet Kemal Üçok, Çankırı Coğrafyası, Editör; Ali Birinci, Okuyan Adam Yayınları, Ankara, 2002, s. 122.

Cemâleddin Ferruh'u (ö.1235) tayin edince bu şehirde bir Dârü's-şifâ yaptırmasını emretmiştir. Bu dönemde inşa edilen Dârü's-şifâ'ya daha sonra Taş Mescid diye anılan Dârü'l-Hadis ve bir de türbe ilave edilmiştir.¹ Cemâleddin Ferruh bu türbede medfundur. (Resim 5) Bu yapılara daha sonraları bir de semâhâne eklenerek üç bölümden oluşan bir Mevlevîhâne teşekkül etmiştir.

Mevlevîhâne şehrin güneybatısında Derbent denilen Kuru Çay'ın kenarında eski adıyla Timarhane, yeni adıyla Yenimahalle semtinde yüksekçe kayalık bir tepe üzerine inşa edilmiştir. Önceki şehrin merkezine 15 dakika yürüme mesafesinde, şehre hakim bir tepedeyken şu anda etrafının yapılarla çevrilmesi sonucu şehrin içinde kalmıştır. (Resim 1) Yapı Türk-Selçuklu taş işçiliği mimarisinin nefis örneklerindedir. Duvarları kesme taştan yapılmıştır. Binanın kuzey tarafında, iki taraflı merdivenle çıkılan kapısında orijinal bir kitabe mevcuttur.

Bugün ayakta olan mescid ve türbe dikdörtgen şeklindedir. Doğuda mescidin bulunduğu bir eyvan, batıda da Cemâleddin Ferruh'tan başka beş adet sandukanın bulunduğu türbe olmak üzere iki eyvanı vardır. Ortada şadırvan, ikişer katlı dervişan hücreleri, haremlik, ziyaretçi odaları, mutfak ve alt katta bulunan ahır mevlevîhânenin bölümleri arasındadır.² (Resim 12)

Mevlânâ ve Mevlevîlik üzerine en önemli çalışmaları yapmış olanların başında gelen Abdülbaki Gölpınarlı, "Mevlânâ'dan Sonra Mevlevîlik" adlı eserinde Mevlevî tekkelerini âstâne ve zaviye olarak ikiye ayırmıştır. Âstâneleri zaviyelerden daha büyük yerler olarak vasıflandırmıştır. Konya'daki Âstâne-i Aliye'den başka on tane âstâne daha saymış, ardından Kangırı (Çankırı) Mevlevîhânesi'ni de Urfa Mevlevîhânesi'yle birlikte yetmiş altı zaviye içerisinde sıralamıştır.³ Ancak bu sınıflandırmayı kabullenmenin şu sebeplerden dolayı Çankırı Mevlevîhânesi'ne haksızlık olacağını düşünüyoruz. Mevlevîhâne olarak kabul edilen yerlerin bölümlerine baktığımızda; semâhâne, türbe, çilehâne, hücreler, selamlık, harem dairesi, mutfak ve kiler gibi kısımların olduğu görülmektedir. Çankırı Mevlevîhânesi'nde de bu bölümler mevcut olduğuna göre burası bir zaviye değil tam anlamıyla bir Mevlevîhâne statüsünde değerlendirilmelidir. Semâhâne dışındaki tüm bölümler halen mevcuttur. Kaldı ki semâhâne de fotoğrafıyla, planıyla ve onanın talebi belgeleriyle tespit edilmiştir. Bu iddiayı destekleyecek diğer bir delil de tüm kaynaklarda binanın adının Çankırı Mevlevîhânesi olarak geçmesidir.

Çankırı Mevlevîhânesi ile Konya Mevlânâ Dergâhı arasında çok yoğun bir yazışma trafiği cereyan etmiştir. Bu yazılarda Merkez tarafından Çankırı Mevlevîhânesi şeyhine "Faziletlü Dede Efendi Hazretleri" şeklinde bir hitap kullanılmıştır. Bu hitap şekilleri de Mevlevîhânelerin derecelerini göstermesi bakımından önem taşımaktadır.⁴

Mevlevîhânenin son dönem şeylerinden Hasib Dede, (Resim 8) bu Mevlevîhânenin ilk şeyhinin Cemâleddin Ferruh olduğunu naklediyorsa da bu dönem Mevlânâ'nın gençlik yıllarına tekabül ettiğinden tarih açısından bu mümkün değildir.⁵ Bu ifade olsa olsa orayı yaptıranın Cemâleddin Ferruh olmasından ona atfen söylenmiş olmalıdır.

Mevlevîhânenin ilk inşasından yani 1235 yılından 1797 senesine kadar geçen zamana dair elimizde bir kayıt bulunmamaktadır. Ancak Esrar Dede Tezkire-i Şu'ara-i Mevleviyye adlı eserinde Derviş Zamîrî adında Çankırlı Mevlevî bir şairden bahseder.⁶ Bu şair Yavuz Sultan Selim (1512-1520) döneminde

¹ Yılmaz Önge, Çankırı Dârü's-şifâsı, Vakıflar Dergisi, c. V, s. 253.

² Bakınız, Mevlevîhâne'nin planı.

³ Abdülbaki Gölpınarlı, Mevlânâ'dan Sonra Mevlevîlik, İnkılap ve Aka Kitapevleri, 2. baskı, İstanbul, 1983, s. 334-335.

⁴ Ferudun Ata, age., s. 37-28.

⁵ Sezai Küçük, Mevlevîliğin Son Yüzyılı, Simurg Yayınları, İstanbul, 2003, s. 266.

⁶ Esrar Dede, Tezkire-i Şu'ara-i Mevleviyye, Haz. İlhan Genç, A.K.M. Başkanlığı Yay., Ankara, 2000, s. 316. Yine bu şair hakkında bakınız; Adnan Şimşek, Çankırlı Bir Divân Şairi: Zamîrî, "Doğumunun 100. yılında Zeki Ömer Defne ve Çankırlı Şairler" 19-20 Eylül 2003 Çankırı Kültürü Sempozyumları-1- Bildiriler, Çankırı, 2004, s. 238-250. Bir çok Tezkirede ismi geçen şairin şu beytleri meşhurdur:

Korkutma sırat ile yolu seçeriz vâizâ Ey vâiz, bizî sıratla korkutma yolu seçebiliriz.

İl geçtiği köprüden biz de geçeriz vâizâ Herkesin geçtiği köprüden biz de geçebiliriz.

Dûzahda ri'yâ ehli ekl eyler iken zakkum Riyakarlar Cehennemde zakkum yerken

yaşamış Mevlevî sıfatıyla tanınan bir şairdir. Dolayısıyla XV ve XVI. yüzyılda Çankırı'da Mevlevîlerin ve Mevlevîliğin var olduğunu ve aktif bir şekilde faaliyet gösterdiğini söylemek yerinde bir tespit olacaktır. 1797'de dergâhın meşihati Mehmed Emin Halife'ye tevcih edilmiştir. 1841 yılında aynı zamanda burada medrese eğitimi de yapıldığı kayıtlardan anlaşılmaktadır.¹ XVIII. yüzyıldan itibaren mevlevîhânelerde medrese eğitimi de yapılmaya başlanmıştır. 1864'te dergâhta Mehmet Râgıb Dede postnişindir ve 1886 tarihine kadar bu görevini devam ettirmiştir. 1886 yılında onun yerine Mustafa Nuri Dede tayin edilmiş ve yaklaşık 25 sene görev yapmıştır. Bu tarihlerde dergâh meşihatinde (mürşitlik, şeyhlik) Abdi Dede ismine de rastlanmaktadır. Mustafa Nuri Dede 1910 senesinde Kütahya Mevlevîhânesi'ne tayin edilmiştir.² 1910-1912 yıllarında Çankırı Mevlevîhânesi şeyhliğini vekaleten Osman Efendi yürütmüştür. 18 Ağustos 1912 tarihinde mevlevîhânenin son şeyhi olan Hasib Dede Samsun Mevlevîhânesi şeyhliğinden Çankırı'ya tayin edilmiştir.³

Hasib Dede tekke ve zaviyelerin kapatılmasına kadar bu görevini devam ettirmiş ve 1927 yılında vefat etmiştir mezarı Çankırı Sarıbaba Mezarlığı'nda bulunmaktadır. (Resim 7) Kendisinin ve semâ esnasında semâ yaptırırken çekilmiş resimleri ekte sunulmuştur. (Resim 9)

Sezai Küçük de Hasib Dede'nin Çankırı Mevlevîhânesi'ne Samsun Mevlevîhânesi'nden tayin yoluyla gelirken yerine Halid Efendi'yi vekil bıraktığını dile getirerek Mevlevîhâneler arasındaki atama ve tayinlerin çok düzenli bir şekilde işleyişe dikkatleri çekmektedir.⁴

1912 senesinde Hasib Dede'nin göreve gelmesiyle tespit ettiği Mevlevîhâne'de bulunan demirbaşlar şunlardır: 20 adet sikkey-i şerif, 2 adet hırka, 2 adet kudüm, 5 adet semâ tennûresi, 7 adet minder, 14 adet yastık, 3 adet fincan takımı, 2 adet tahta sofrat, 2 adet borularıyla soba, 5 adet kazma, 2 adet külünk, 1 adet urgan, 3 adet şamdan, 7 adet post, 150 adet tuğla, 5 adet berat, 1 adet mangal ve 2 adet balta. Bunlar Hasib Dede göreve başladığında mevcut olanlardır. Hasib Dede bu listede olması gerekip de kaybolanları da belirtmiştir.⁵ Dolayısıyla Hasib Dede'nin bu tespitinden kendisinden önceki şeyhe yani Mustafa Nuri Dede'ye yönelik bir suçlama ve eleştirinin de yapıldığı anlaşılmaktadır.

Çankırı Mevlevîhânesi üzerine yapılan tek müstakil çalışma; Ferudun Ata tarafından Selçuk Üniversitesi'nde yapılan "Çankırı Mevlevîhânesi" adlı yüksek lisans tezidir.⁶ Bu tez, Konya Mevlânâ Müzesi Arşivi'ndeki 69 ve 70 numaralı zarflardaki bilgi ve belgeler incelenerek hazırlanmıştır. Yazar tezinde 50 sayfalık bir araştırmadan sonra incelemiş olduğu 69 ve 70 nolu zarflardaki belgelerin transkripsiyonlarını ve orijinal Osmanlıca'nın birer suretlerini de koymuştur. Tamamı 325 sayfadan oluşan çalışmanın yayınlanarak ilgililerin istifadesine sunulması bu konudaki yapılacak çalışmaların önemli ve büyük bir adımını oluşturacaktır.

Bu yapıların tarihî süreç içerisinde üstlenmiş oldukları fonksiyonların ortaya konulması, bütün bu bilgiler ışığında yapının orijinal haliyle restore edilerek halkın ve araştırmacıların ziyaretine açılması son derece önemlidir.

Ümidimiz geçen yıllarda Çankırı Mevlevîhânesi ile ilgili başlatılan kampanyaların bu anlamlı yılda daha bir hız kazanarak somut çalışmalara dönüşmesi ve Çankırı'nın kültür ve turizm hayatına kazandırılmasıdır. Bu konuda herkesin üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirmesini diliyoruz.

Biz rind ile Cennette Kevser içeriz vâizâ Biz rindlerle beraber Cennette Kevser içeriz.

(Mehmet Nâil Tuman, Tuhfe-i Nâilî, Divan Şairlerinin Muhtasar Biyografileri, Haz. Cemal Kurnaz ve Mustafa Tatçı, Bizim Büro Yay., Ankara, 2001, c. II, madde 2425, s. 572.)

¹ Konya Mevlânâ Müzesi Arşivi, Dosya no; 69/28.

² Mustafa Nuri Efendi'nin ölüm tarihi 14 Mayıs 1334h./1918m. dir. (Nuri Köstüklü, age., s. 119)

³ Sezai Küçük, age., s. 267.

⁴ Sezai Küçük, age., s. 253.

⁵ Konya Mevlânâ Müzesi Arşivi, Dosya no; 69/12.

⁶ Ferudun Ata, age.

KAYNAKÇA

-Arabacı, Caner, Balkan Harpleri Sırasında Mevlevîhâneler, S.Ü. II. Milletlerarası Osmanlı Devletinde Mevlevîhâneler Kongresi, Konya, 14-15 Aralık 1993.

-Arslan, Yüksel, Kengiri Mevlevîhânesi Sene 1892-1893 (308-309) Tamirat Defteri, Çankırı Araştırmaları Dergisi, Dr. Rıfki Kamil Urgan Çankırı Araştırmaları Merkezi Yay., S. 1, Yıl 1, Ağustos 2006, s. 67-121.

-Ata, Ferudun, Çankırı Mevlevîhânesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Danışman; Yard. Doç. Dr. Yusuf Küçükdağ, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1995.

-Ata, Ferudun, Mevlânâ Müzesindeki Arşiv Belgeleri Işığında Çankırı Mevlevîhânesi, Çankırı Araştırmaları Dergisi, Dr. Rıfki Kamil Urgan Çankırı Araştırmaları Merkezi Yay., S. 1, Yıl 1, Ağustos 2006, s. 37-44.

-Erke, A. Ülker, Âlem Dönüyor Minyatürlerle Mevlevîhâneler, Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yay., İstanbul, 2006.

-Esrar Dede, Tezkire-i Şu'ara-i Mevleviyye, Haz. İlhan Genç, A.K.M. Başkanlığı Yay., Ankara, 2000.

-Gölpınarlı, Abdülbaki, Mevlânâ'dan Sonra Mevlevîlik, İnkılap ve Aka Kitapevleri, 2. baskı, İstanbul, 1983.

-Göyünç, Nejat, Osmanlı Devletinde Mevlevîler, Belleten, LV, S. 213, Ankara, Ağustos 1991.

-<http://www.cansaati.org>.

-Karpuz, Haşim- Şimşek, Feyzi- Kuş, Ahmet- Dıvarcı, İbrahim, Dünya Mevlevîhâneleri Fotoğraf Albümü, T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Konya, 2006.

-Konya Mevlânâ Müzesi Arşivi, Dosya no; 69, 70.

-Köstüklü, Nuri, Vatan Savunmasında Mevlevîhâneler, Çizgi Kitabevi, Konya, 2005.

-Kuş, Ahmet- Dıvarcı, İbrahim- Şimşek, Feyzi, Türkiye Mevlevîhâneleri Fotoğraf Albümü, T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Konya, 2005.

-Küçük, Sezai, Mevlevîliğin Son Yüzyılı, Simurg Yayınları, İstanbul, 2003.

-Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî, Mesnevî I-VI, Hazırlayanlar, Adnan Karaismailoğlu-Derya Örs, Konya Büyükşehir Belediyesi Yay., Konya, 1384hş.

-Önge, Yılmaz, Çankırı Dârü's-şifâsı, Vakıflar Dergisi, c. V, s. 253.

-Şimşek, Adnan, Çankırlı Bir Divân Şairi: Zamîrî, "Doğumunun 100. yılında Zeki Ömer Defne ve Çankırlı Şairler" 19-20 Eylül 2003 Çankırı Kültürü Sempozyumları-1- Bildiriler, Çankırı, 2004, s. 238-250.

-Tannkorur, Ş. Bârihüda, Diğer Mevlevîhânelerin Listesi, Konya'dan Dünya'ya Mevlânâ ve Mevlevîlik, Ed. Nuri Şimşekler, Karatay Belediyesi Yay., Konya, 2002, s. 237-246.

-Tuman, Mehmet Nâil Tuman, Tuhfe-i Nâilî, Divan Şairlerinin Muhtasar Biyografileri, Haz. Cemal Kumaz ve Mustafa Tatçı, Bizim Büro Yay., Ankara, 2001, I- II.

-Üçok, Ahmet Kemal, Çankırı Coğrafyası, Editör; Ali Birinci, Okuyan Adam Yayınları, Ankara, 2002.